

porównania znaków towarowych Sąd orzekł błędnie, iż obecność dwóch trójkątnych motywów przeważa nad wrażeniem spornego znaku zachowanym w pamięci odbiorców. W konsekwencji Sąd przecenił znaczenie co najmniej jednego ze składników znaku towarowego.

Sąd naruszył również obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie odniósł się do dokumentów przedstawionych przez interwenienta w ramach analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wreszcie Sąd przypisał zbyt małe znaczenie zasadzie badania stanu faktycznego z urzędu.

(¹) Dz. U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 września 2011r. w sprawie T-403/10 Brighton Collectibles, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Brighton Collectibles, Inc.

(Sprawa C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brighton Collectibles, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Horn)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Felmar

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu wydanego w sprawie T-403/10
- obciążenie OHIM jego własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie,
- obciążenie spółki Felmar jej własnymi kosztami postępowania, w przypadku gdy przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu strona je wnosząca podnosi, że Sąd dokonał nieprawidłowej oceny przedstawionych mu dowodów oraz nie uzasadnił wystarczająco swojego orzeczenia w świetle przywołanego prawa krajowego, w szczególności orzecznictwa irlandzkiego i brytyjskiego odnoszącego się do „passing off” Sąd naruszył tym samym przepisy art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 roku w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹).

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht Leipzig (Niemcy) w dniu 13 lutego 2012 r. — Gemeinde Altrip i in. przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-72/12)

(2012/C 133/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht Leipzig.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/35/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do uznania, że przepisy prawa krajowego przyjęte w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG (²) mają zastosowanie również do takich administracyjnych postępowań w sprawie wydania zezwolenia, które zostały wszczęte przed dniem 25 czerwca 2005 r., jednakże w ramach których zezwolenia zostały przyznane dopiero po tym dniu?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do objęcia zakresem zastosowania przepisów prawa krajowego, przyjętych w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG i dotyczących kwestionowania zgodności z przepisami proceduralnymi decyzji, również przypadku co prawda przeprowadzonej, ale dotkniętej uchybieniami oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne?

- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy w przypadkach, w których administracyjne prawo proceduralne państwa członkowskiego przewiduje co do zasady, zgodnie z art. 10a ust. 1 lit. b) dyrektywy 85/337/EWG, że dostęp członków zainteresowanej społeczności do procedury odwoławczej przed sądem jest zależny od powołania się na naruszenie prawa, art. 10a dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że